

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **P. J.**
bytem x
zastoupený JUDr. Emilem Flegelem, advokátem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, odbor agend řidičů
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 9. 2022 č. j. MD-25956/2021-160/17

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru agend řidičů ze dne 7. 9. 2022 č. j. MD-25956/2021-160/17 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Emila Flegela, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou zdejšímu soudu se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 25. 10. 2021 č.j. MHMP 1703718/2021/StM (dále též „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“) a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona č. 361/2000

Sb., o provozu na pozemních komunikacích, za což mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 6 měsíců, jakož i povinnost uhradit správnímu orgánu prvního stupně náhradu nákladů řízení v částce 1 000 Kč.

2. Žalobce ve své žalobě namítal, že žalovaný byl povinen podle ust. § 85 odst. 1 zákona č. 250/2016, o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) přerušit řízení ve věci po podání kasační stížnosti. Žalobce poukázal na to, že žalovaný neměl v dané situaci na výběr, zda řízení přeruší, ale bylo jeho taxativně stanovenou povinností tak učinit. Dále odkázal na důvodovou zprávu k ust. § 85 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a další odbornou literaturu. Uzavřel, že vydáním rozhodnutí došlo k porušení práva na spravedlivý proces a k porušení zásady legitimního očekávání, když měl za to, že mu bude umožněno po vydání rozsudku ve věci kasační stížnosti činit další vyjádření a důkazní návrhy.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že z důvodové zprávy k ust. § 85 zákona o odpovědnosti za přestupky vyplývá, že institut přerušení řízení po podání kasační stížnosti vznikl z důvodu, aby příslušný správní orgán, jemuž bylo rozsudkem krajského soudu zrušeno rozhodnutí a tento správní orgán s tímto rozsudkem nesouhlasí, nemusel ve věci ihned znovu rozhodovat, nýbrž mohl vyčkat na posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem. Žalovaný pak ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp.zn. 16 A 21/2022 souhlasil s rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 16 A 21/2022 - 17 a sám dokonce ve vyjádření k žalobě navrhl, aby soud rozhodnutí zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Žalobce však dle žalovaného podal kasační stížnost, přestože mu bylo vyhověno a byl v řízení úspěšný, a to výhradně z důvodu nepřiznání náhrady nákladů řízení. Podle žalovaného je zřejmé, že takováto kasační stížnost je dle judikatury Nejvyššího správního soudu nepřijatelná a bude odmítnuta. Závěrem žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. V replice k vyjádření žalovaného žalobce konstatoval, že kasační stížnost podával z důvodu nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu, nikoliv z důvodu nepřiznání náhrady nákladů řízení. Měl za to, že žalovaný nemohl předjímat, jak bude o podané kasační stížnosti rozhodnuto, neboť takové posouzení přísluší pouze Nejvyššímu správnímu soudu. Doplnil, že očekával, že mu bude umožněno ve věci činit další vyjádření a činit důkazní návrhy, což mu zákon umožňuje.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
6. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., jelikož žalobce i žalovaný výslovně souhlasili s projednáním věci bez jednání.
7. Ze správního spisu vyplynulo, že dne 23. 8. 2022 vydal Městský soud v Praze rozsudek č. j. 16 A 21/2022 - 17, kterým zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2022 č. j. MD-25956/2021-160/7 pro nepřezkoumatelnost. Žalobce podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost dne 29. 8. 2022. Žalovaný následně dne 7. 9. 2022 vyhotovil a dne 8. 9. 2020 vydal žalobou napadené rozhodnutí.

8. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
9. Podle ust. § 85 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky *správní orgán usnesením přeruší řízení také tehdy, byla-li v téže věci podána kasační stížnost podle soudního řádu správního.*
10. Dle zdejšího soudu ze znění ust. § 85 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky je zřejmé, že *správní orgán je povinen přerušit řízení v případě, že je podána kasační stížnost, a to bez ohledu na důvod podání kasační stížnosti. Tento závěr potvrzuje i komentářová literatura k citovanému ustanovení, ze které plyne, že: „K předmětnému přerušení řízení o přestupku přistupuje příslušný správní orgán z moci úřední a nemá přitom na výběr. To znamená, že pokud byla ve věci podána kasační stížnost a současně v předmětné věci běží správní řízení, správní orgán takové řízení až do skončení řízení o kasační stížnosti přeruší.“* [BOHADLO, David. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: komentář. 2. vydání. Praha: Wolters Kluwer, 2022. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7676-419-4.], nebo také, že: „*Ustanovení § 85 odst. 1 představuje obligatorní důvod pro přerušení řízení. Stanoví totiž, že správní orgán usnesením přeruší řízení také tehdy, byla-li v téže věci podána kasační stížnost podle soudního řádu správního.*“ (JEMELKA, Luboš. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich: Zákon o některých přestupcích: komentář. 2. vydání. V Praze: C.H. Beck, 2020. Beckova edice komentované zákony. ISBN 978-80-7400-772-9.)
11. Rozsudek č. j. 16 A 21/2022 – 17 ze dne 23. 8. 2022, kterým Městský soud v Praze zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 4. 2022 č. j. MD-25956/2021-160/7 pro nepřezkoumatelnost, nabyt právní moci dne 24. 8. 2022. Lhůta pro podání kasační stížnosti tedy žalobci běžela do dne 7. 9. 2022. Žalobce následně podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost, a to dne 29. 8. 2022. Žalovaný však již dne 7. 9. 2022 vyhotovil a dne 8. 9. 2022 vydal žalobou napadené rozhodnutí, a to i přesto, že nemohl s jistotou vědět, zda v řízení nebyla podána kasační stížnost. Ze správního spisu není možné ověřit, kdy žalovanému byla doručena písemnost Nejvyššího správního soudu „Informace o řízení“ ze dne 5. 9. 2022, neboť spis neobsahuje doručenkou, ani razítko s informací, kdy písemnost žalovaný obdržel.
12. Z výše uvedeného je tak zřejmé, že ani v posuzovaném případě neměl žalovaný na výběr, zda řízení přerušit, či pokračovat v řízení a vydat nové rozhodnutí. Žalovanému nepřislušelo předjímat, jak Nejvyšší správní soud rozhodne o podané kasační stížnosti, nebyl oprávněn dále pokračovat v předmětném řízení, neboť dle ust. § 85 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky je v případě podání kasační stížnosti možný pouze jediný postup, a to přerušení řízení. Přestože z důvodové zprávy k zákonu o odpovědnosti za přestupky vyplývá, že ust. § 85 vzniklo, aby předcházelo obtížným procesním situacím (odlišným od posuzovaného případu), tak z gramatického výkladu uvedeného ustanovení je zřejmé, že se aplikuje ve všech případech podání kasační stížnosti bez výjimek.
13. Svým postupem žalovaný žalobci upřel jeho právo dle ust. § 36 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále také „správní řád“), dle kterého „*Nestanoví-li zákon jinak, jsou účastníci oprávněni navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí; správní orgán může usnesením prohlásit, dokdy mohou účastníci činit své návrhy.*“ S ohledem na to, že zrušujícím rozsudkem městského soudu byla věc vrácena zpět do správního řízení, tak byl žalobce opět oprávněn navrhopvat důkazy a činit jiné návrhy.
14. Postupem žalovaného v posuzovaném případě byly tedy porušeny základní zásady správního řízení zakotvené v ust. § 2 správního řádu, a to zásada legality a legitimního očekávání. Zásada legality stanoví, že správní orgán musí postupovat v souladu se zákony a ostatními právními

předpisy (i mezinárodními smlouvami), uplatňovat svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem svěřena a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena. Žalovaný však postupoval zcela v rozporu s ust. § 85 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, když pokračoval v řízení, přestože byl povinen jej přerušit. Žalobou napadeným rozhodnutím byla také porušena zásada legitimního očekávání, neboť žalobce mohl oprávněně předpokládat, že žalovaný bude postupovat v souladu se zněním ust. § 85 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, řízení přeruší a žalobci tak bude umožněno ve správním řízení učinit další vyjádření a důkazní návrhy. Žalobce tedy mohl oprávněně očekávat, že po dobu řízení o kasační stížnosti bude moci shromáždit další důkazní materiál k projednávané věci. Přestože se jedná o procesní pochybení žalovaného, tak toto mohlo mít hmotněprávní dopad do práv žalobce.

15. Z výše uvedených důvodů soud zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost dle ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. a současně dle ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku ust. § 78 odst. 5 s. ř. s.
16. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představují zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady právního zastoupení žalobce advokátem ve výši 6 800 Kč, což tvoří 2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 2 režijní paušály po 300 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. Právní zástupce žalobce je plátcem DPH, soud tak dle § 57 odst. 2 s. ř. s. žalobci dále přiznal i částku odpovídající příslušné sazbě daně ve výši 1 428 Kč. Náhrada nákladů řízení tedy celkem činí částku ve výši 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 26. září 2023

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně